இனிமையான குழந்தைகளே - ஸ்ரீமத்படி நடந்து தங்களது செயல்களை திருத்திக் கொள்ளுங்கள். விகர்மங்களை சாம்பலாக்குங்கள். மாலையின் மணி ஆக வேண்டும் என்றால், ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் நினைவிற்கு வரக் கூடாது.

கேள்வி: எந்த குழந்தைகளை தந்தை தானாவே பாதுகாக்கிறார்?

பதில் : யார் எந்த அளவு பரிசுத்தமாக நடக்கிறார்களோ, தந்தையிடம் எப்பொழுதும் உண்மையாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய பாதுகாப்பு இயல்பாகவே ஆகிக் கொண்டே இருக்கும். பொய்யாக நடப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்பட முடியாது. மாயை அவர்களை மிகவும் இழுத்துக் கொண்டே இருக்கும். அவர்களுக்குப் பின் தண்டனை நிச்சயிக்கப்பட்டதாக ஆகி விடுகிறது.

கேள்வி: குழந்தைகள் ஆன்மீக வைத்தியரிடமிருந்து (சர்ஜன்) தங்களது வியாதியை ஏன் மறைக்கிறார்கள்?

பதில்: ஏனெனில், அவர்களுக்கு தங்களது கௌரவம் பற்றிய பயம் இருக்கும். மாயை நம்மை ஏமாற்றிவிட்டுள்ளது என்பதை அறிந்தும் இருக்கிறார்கள். கண்கள் குற்றப் பார்வை உடையதாக ஆகி விட்டுள்ளது. பிறகும் தந்தையிடமிருந்து மறைத்து விடுகிறார்கள். எந்த அளவு நீங்கள் மறைப்பீர்களோ அந்த அளவு கீழே விழுந்து கொண்டே செல்வீர்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். மாயை சாப்பிட்டு விடும். பிறகு படிப்பு விடுபட்டு விடும். எனவே மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள். மன வழி அல்லது அசுர வழிப்படி நடக்காதீர்கள்.

ஓம் சாந்தி. ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். ஆன்மீகத் தந்தை தான் ஆத்மாக்களுக்கு படிப்பிக்கிறார் என்ற நிச்சயமோ குழந்தைகளுக்கு உள்ளது. எனவே ஆத்மா பரமாத்மா பிரிந்திருந்தார்கள்.... என்ற பாடல் உள்ளது. மூலவதனத்திலோ எல்ல ஆத்மாக்களும் ஒன்றாக இருப்பார்கள். தனியாக இருப்பதில்லை. பிறகு அங்கிருந்து ஆத்மாக்கள் பிரிகிறார்கள். வந்து அவரவர் பாகத்தை நடிக்கிறார்கள். சதோபிரதான நிலையிலிருந்து இறங்கி இறங்கி தமோபிரதானமாக ஆகி விடுகிறார்கள். ஹே, பதீத பாவனரே! வாருங்கள், வந்து பாவனமாக ஆக்குங்கள் என்று கூப்பிடவும் செய்கிறார்கள்.

நான் ஒவ்வொரு 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகு வருகிறேன் என்று தந்தை குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். இந்த சிருஷ்டி சக்கரமே 5 ஆயிரம் வருடங்களுடையது ஆகும். நிராகார சிவபாபா கூட அவசியம் உடல் மூலமாகத் தான் கூறுவார். மேலிருந்து பிரேரணை (தூண்டுதல்) ஆகியவை ஒன்றும் செய்வதில்லை. எப்படி ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் சரீரத்தை தாரணை செய்து உரையாடுகிறீர்கள். நான் இந்த உடல் மூலமாக உங்களிடம் பேசுகிறேன் என்று தந்தையும் கூறுகிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு டைரக்ஷன் கொடுக்கிறேன். யார் எந்த அளவு டைரக்ஷன் படி நடக்கிறார்களோ அவர்கள் தங்களுக்குத் தான் நன்மை செய்கிறார்கள். தந்தையோ புரிய வைக்கிறார். பிறகு ஒருவர் ஸ்ரீமத்படி நடந்தாலும் சரி, நடக்காவிட்டாலும் சரி. ஆசிரியர் கூறுவதைக் கேட்டாலும் சரி, கேட்காவிட்டாலும் சரி. அதுவோ அவர்களுக்கே நன்மை அல்லது தீமை செய்கிறார்கள். சொல்வதைக் கேட்கவில்லை என்றால் ஃபெயில் ஆகி விடுவீர்கள். சிவபாபாவோ நல்ல முறையில் புரிய வைக்கிறார். சிவபாபாவிடமிருந்து குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கற்றுக் கொண்டு பின் கற்பிக்க வேண்டும். **மகன் தந்தையை வெளிப்படுத்துகிறார்** என கூறப்படுகிறது. இதில் சரீர தந்தையின் விஷயம் இல்லை. இது ஆன்மீகத் தந்தையின் விஷயம் ஆகும். எந்த அளவு யார் ஸ்ரீமத்படி நடக்கிறார்களோ, அந்த அளவு ஆஸ்தி அடைகிறார்கள் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால், உங்களுடைய பல பிறவிகளின் பாவங்கள் அழிந்து போகும் என்று தந்தை கூறுகிறார். ஏனெனில் இராவண இராஜ்யத்தில் பாவ ஆத்மாக்கள் புண்ணிய ஆத்மாக்களுக்கு முன்னால் தலை வணங்குகிறார்கள். ஆனால் இதே புண்ணிய ஆத்மாக்கள் பின் பாவ ஆத்மாக்களாக ஆகிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் எப்பொழுதுமே புண்ணிய ஆத்மாக்கள் ஆவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். புனர் ஜென்மம் எடுத்து எடுத்து புண்ணிய ஆத்மாவிலிருந்து பாவ ஆத்மா ஆகிறார்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். 84 பிறவிகள் எடுக்கும் பொழுது சதோபிரதான நிலையிலிருந்து தமோபிரதான நிலைக்கு வருகிறார்கள். பாவ ஆத்மா ஆகிறார்கள், பின் தந்தையை நினைவு செய்கிறார்கள். புண்ணிய ஆத்மாவாக இருக்கும் பொழுது தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது இந்த எல்லா

விஷயங்களையும் தந்தையோ எல்லோருக்கும் ஒன்றும் அமர்ந்து புரிய வைக்க மாட்டார். குழந்தைகள் சேவை செய்கிறார்கள். மனிதர்களோ இச்சமயம் அசுரர்களாக ஆகிக் கொண்டே போகிறார்கள். இது காரணமாக பரமாத்மா சர்வவியாபி அல்ல என்பது புத்தியில் பதிவதே இல்லை. எல்லாமே இந்த விஷயத்தை பொறுத்தது. கிருஷ்ணரோ தேகதாரி ஆவார்.அவர் தேவதை என்று கூறப்படுகிறார். ஆத்மாக் களின் தந்தையோ நிராகார் தந்தை ஆவார்.அவரைத் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும். பிரஜாபிதா என்றும் கூறுகிறார்கள் தான். ஆனால் அவரோ சாகார் ஆவார். இந்த எல்லா விஷயங்களும் நல்ல முறையில் புரிய வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அநேக குழந்தைகள் புரியாமல் தவறான வழியில் சென்று காட்டிற்குள் போய் விடுகிறார்கள். பாபா நகரம் அல்லது சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்கான வழி கூறுகிறார். ஆனால் புரியாத காரணத்தால் காட்டிற்குள் போய் விடுகிறார்கள். காட்டிற்குள் போய் விடும் பொழுது முட்களாக ஆகி விடுகிறார்கள். இங்கு இருக்கும் பொழுது கூட முழுமையாக பாதையைப் பிடித்துக் கொள்வதில்லை. நடுவில் இருந்து விடுகிறார்கள். பின் அங்கு கூட கடைசியில் வந்து விடுவார்கள். நீங்கள் இங்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்காக இங்கு வந்துள்ளீர்கள். திரேதாவை கூட உண்மையில் சொர்க்கம் என்று கூற மாட்டார்கள். 25 சதவிகிதம் குறைந்து விட்டது அல்லவா? இப்பொழுது நீங்கள் சங்கமத்தில் உள்ளீர்கள். பழைய உலகத்தை தியாகம் செய்து புதிய உலகத்தை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். பழைய உலகத்தை மறந்து திரேதாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று ஒன்றும் கூற மாட்டார்கள். திரேதாவை புதிய உலகம் என்று கூறுவார்களா என்ன? சரியான வழியை கடைபிடிக்காத காரணத்தால், மேலும் கீழும் ஆகிக் கொண்டே இருப்பார்கள். நாடகப்படி முந்தைய கல்பத்தில் யார் முழுமையாக தேர்வில் பாஸ் செய்தார்களோ, அவர்களே முயற்சி செய்வார்கள். திரேதாவில் செல்பவர்களை தேர்ச்சி அடையாதவர்கள் என்றே கூறுவார்கள். யார் சொர்க்கவாசி ஆகிறார்களோ அவர்களே முழுமையான பாஸ் ஆகிறார்கள். கல்ப கல்பாந்திரமாக ஜன்ம ஜன்மாந்திரமாக அவர்களே தேர்வில் பாஸ் செய்கிறார்கள் - எப்படி இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அதே போல. யார் மலராகப் போகிறவராக இல்லையோ அவரை எவ்வளவு தான் பலமாக இழுத்தாலும் சரி, ஆனால் அவர்கள் ஆக மாட்டார்கள். எருக்கம் பூ கூட மலர் தான் அல்லவா? முட்களோ குத்தி கொண்டே இருக்கும். எல்லாமே படிப்பைப் பொறுத்தது. மாயை நல்ல நல்ல குழந்தைகளையும் முள்ளாக ஆக்கி விடுகிறது. துரோகி ஆகி விடுகிறார்கள். யார் தங்களது வீட்டை விட்டு விட்டு வேறு பக்கம் செல்கிறார்களோ அவர்கள் துரோகி என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். தந்தையோ மாயையிடமிருந்து விடுவிக்க வந்துள்ளார். பாபா மாயை மிகவும் வலிமை உடையது என்று கூறுகிறார்கள். தன் பக்கம் இழுக்கிறது. மாயை குறைவான காந்தம் அல்ல. இச்சமயம் பாருங்கள் அழகு செய்து கொள்வது கூட எவ்வளவு அதிகரித்து விட்டுள்ளது. எவ்வளவு நாகரீகமானவராக ஆகிறார்கள். திரைப்படங்களில் என்னென்ன காண்பிக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் இந்த திரைப்படங்கள் கிடையாது. 100 வருடங்களுக்குள் தான் வெளிப்பட்டுள்ளது. இதில் நாடகத்தின் ரகசியத்தையும் புரிய வைக்க வேண்டும். 100 வருடங்களுக்குள் சொர்க்கமே வந்து விட்டுள்ளது போல உள்ளது. அங்கோ இந்த விஞ்ஞானம் கூட மிகவும் சுகம் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அங்கு விஞ்ஞானத்தில் அகங்காரம் இருக்காது. அறிவியல் எவ்வளவு சுகம் அளிக்கிறது. ஆனால் அந்த சுகம் நிலையாக ஆகி விட வேண்டும். இதற்காக பழைய உலகத்தின் விநாசம் ஆகிறது.

தந்தை குழந்தைகளை உயர்த்துவதற்காகப் பாருங்கள் எவ்வளவு உழைக்கிறார். ஆனால் ஒரு சிலரோ பாபா நமக்கு படிப்பிக்கிறார் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை. நல்ல நல்லவர்கள் கூட மாயையின் பிடியில் வந்து விடுகிறார்கள். மாயை முழுமையாகவே வசப்படுத்தி விடுகிறது. ஆனால் பிறகும் ஒரு முறை ஞானம் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் சொர்க்கத்தில் அவசியம் வருவார்கள். ஆனால் உயர்ந்த பதவியை அடைய மாட்டார்கள். நாங்கள் நாராயணராக ஆகி விடுவோம் என்று கூறுவதோ எல்லோரும் கூறுகிறார்கள். ஆக புருஷார்த்தம் கூட இந்த அளவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் இருப்பதோ எல்லாமே நாடகத்தின் விளையாட்டு. ஒரு சிலர் ஏறுகிறார்கள். ஒரு சிலர் விழுந்து விடுகிறார்கள். மேலும் கீழும் ஆகிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. எல்லாமே நினைவு யாத்திரையைப் பொருத்தது. தந்தை உங்களுக்கு குறையவே குறையாத அளவற்ற கஜானா அளிக்கிறார். அங்கு வினைப்பயன் என்ற பேச்சே கிடையாது. இச்சமயத்தில் இங்கு யார் சேமிப்பு செய்கிறார்களோ அவர்களே முழுமையான ஆஸ்தி பெறுகிறார்கள். இப்பொழுது ஏறுகிறோம் என்றால், பின் விழவும் செய்வோம் என்ற அந்த சிந்தனை செய்யக் கூடாது. அதிகமாக விழுந்துள்ளோம். எனவே இப்பொழுது ஏறவே வேண்டும். நாடகப்படி புருஷார்த்தமோ இருவருக்கும் ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறது. பாருங்கள் எவ்வளவு பூஜை நடக்கிறது. சிவனுக்கு எல்லோரையும் விட அதிகமாக ஆகிறது. அவரை பிறகு கல், மண்ணில்

இருப்பதாக (சர்வ வியாபி) கூறி விடுகிறார்கள். எவ்வளவு அஞ்ஞானம் ஆகும். நாமே தான் அவ்வாறு இருந்தோம். பின் நாமே அவ்வாறு ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். சிவனுக்கு பூஜையும் செய்கிறார்கள் தான். பலியும் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆனால் பிறகும் அந்த ஞானக்கடலான தந்தை சிவன் எவ்வாறு வந்து படிப்பிக்கிறார் என்று அந்த சிவனை யாரும் அறியாமலே உள்ளார்கள். இப்பொழுது படித்து புருஷார்த்தம் செய்து உயர்ந்த பதவியை அடைய வேண்டும். மாயை கூட யாரையும் விடுவதில்லை. ஒரேயடியாக பிடித்துக் கொண்டு விடுகிறது. குழந்தைகளோ உண்மையிலும் உண்மையான சார்ட் எழுதுங்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். ஒரு சில குழந்தைகள் உண்மையைக் கூறுவதில்லை. பின் தண்டனையும் ஆகி விடுகிறது. தண்டனையின் பொழுது 'காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள்' என்கிறார்கள். இவர் எல்லையில்லாத தந்தை ஆவார். இவ்வளவு பெரிய தந்தை எவ்வளவு பணிவுடன் நடக்கிறார். எவ்வளவு மென்மையாக இருக்கிறார். எப்படி சிறிய குழந்தைகள் மென்மையாக இருப்பார்கள். ஏதாவது விஷயம் நடந்து விட்டால் நல்லது, சரி என்பார். ஏனெனில் நாடகம் என்ற குறிப்பின்படி நடக்கிறார். நல்லது நாடகத்தின் செயல் அவ்வாறு இருந்தது. பிறகு மேற் கொண்டு இது போல் ஆகாதிருக்கட்டும் என்று புரிய வைப்பார். ஸ்ரீமத் மற்றும் அசுர வழி. இந்த பிரம்மா கூட அலௌகீக தந்தை ஆவார் அல்லவா? பிறகும் எல்லையில்லாத தந்தை ஆவார். எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை கூறுவதை ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, எல்லையில்லாத தந்தை இவரை (பிரம்மாவை) நிமித்தமாக (கருவியாக) ஆக்கி உள்ளார். எனவே இவர் கூறுவதை அவசியம் ஏற்க வேண்டும் அல்லவா? எனவே இந்த பாபா கூறுகிறார், மாயை ஒன்றும் குறைவானது அல்ல. தவறான காரியம் செய்வித்து விடுகிறது. இது ஈசுவரிய வழி என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவர் மூலமாக (பிரம்மா) அப்பேர்ப்பட்ட ஏதாவதொரு வழி கிடைத்து விட்டது என்றாலும் கூட நான் சரி செய்து விடுவேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். பாபா ரதத்தைக் கூட அனுபவம் வாய்ந்ததாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். எவ்வளவு திட்டுக்கள் வாங்கி உள்ளார். பாபாவிடம் மிகவும் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும். யார் எந்த அளவு தூய்மையுடன் நடப்பார்களோ அந்த அளவு அவருக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்கும். பொய்யான நடத்தை நடப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஆவதில்லை. அவர்களுக்கு பின் தண்டனை என்பது நிச்சயிக்கப்பட்டதாகி விடுகிறது. மாயை மூக்கு மூலமாக பிடித்து விடுகிறது. மாயை சாப்பிட்டு விட்டது. அதனால் நாம் படிப்பை விட்டு விட்டோம் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்திருக்கிறார்கள். என்ன ஆனாலும் சரி, படிப்பை ஒரு பொழுதும் நிறுத்தி விடாதீர்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். யார் எப்படி செய்வார்களோ அப்படியே பெறுவார்கள். எப்பொழுது பெறுவார்கள்? வருங்காலத்தில்! ஏனெனில், இப்பொழுது உலகத்தில் மாற்றம் ஏற்படப் போகிறது. இது உங்களைத் தவிர யாருக்கும் தெரியாது. உங்களிடையேயும் கூட நிறைய குழந்தைகள் மறந்து விடுகிறார்கள். ஒரு வேளை நினைவு இருந்தது என்றால் குஷியும் இருக்கும். ஆனால் மாயை ஒரேயடியாக மறக்க வைத்து விடுகிறது. இந்த மாயையுடனான யுத்தம் கடைசி வரை நடந்து கொண்டே இருக்கும். நம் மூலமாக இது போல (தவறு) நடந்து விட்டது என்பதை நல்ல நல்ல குழந்தைகளும் அறிந்துள்ளார்கள். பிறகும் உண்மையைக் கூறுவதில்லை. கௌரவம் பற்றிய பயம் இருக்கிறது. மூச்சு திணறிக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஆம். ஒரு வேளை தம்பதிகளாக இருந்தார்கள் என்றால் "ஒருவர் கூறி விட்டால் நாமும் கூறி விடுவோம்" என்று நினைப்பார்கள். அதிர்ஷ்டத்தில் உயர்ந்த பதவி இல்லை என்றால் சர்ஜனிடமிருந்து (வைத்தியரிடமிருந்து) மறைத்து கொண்டே இருப்பார்கள். எந்த அளவு மறைப்பார்களோ அந்த அளவு கீழே விழுந்து கொண்டே செல்வார்கள். இந்த கண்கள் எப்பேர்ப்பட்டது என்றால் குற்றம் செய்யும் தன்மையை விடுவதே இல்லை. ஒரு சிலரோ ஒரு பொழுதும் வேறு யாரையும் நினைவு கூட செய்யாத அளவிற்கு மிகவும் நல்ல குழந்தைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். எப்படி ஒரு பதிவிரதை பெண்ணின் பார்வை ஒரு பொழுதும் ஒரு அந்நிய ஆணின் மீது செல்லாது. எனவே மாலையின் மணி ஆக வேண்டும் என்றால், அப்பேர்ப்பட்ட நிலை வேண்டும் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். உலகத்தின் அதிபதி ஆவது என்பது ஏதோ சாதாரண விஷயமா என்ன? எல்லையில்லாத தந்தை படிப்பிக்கிறார். இனி என்ன வேண்டும்! பாபா உங்களுக்கு பிராக்டிகலாக (நடைமுறையில்) காண்பிக்கிறார் - இன்னார் இன்னாரிடம் இந்த சிறப்பு இருக்கிறது. இவரிடம் இது இருக்கிறது, எனவே தான் வரிசைக்கிரமமாக அன்பு நினைவுகளைக் கொடுக்கிறார். இங்கு அமர்ந்திருந்தாலும் கூட பாபாவின் புத்தி சேவை செய்யும் சேவாதாரி குழந்தைகள் பக்கம் உள்ளது. அஞ்ஞான காலத்தில் கூட கட்டளைப்படி நடக்கும் குழந்தைகள் மீது அன்பு இருக்கும். தன்னுடைய எந்த குழந்தைகள் நன்றாக சேவை செய்கிறார்கள் என்பதை பாபா அறிந்திருக்கிறார். நீங்கள் பிரம்மாகுமார் மற்றும் பிரம்மாகுமாரிகள். சிவபாபாவின் பேரன் மற்றும் பேத்திகள்

பாட்டனாரிடமிருந்து ஆஸ்தியோ அவசியம் கிடைக்க வேண்டி உள்ளது. பிரம்மாவிடம் ஆஸ்தி கிடையாது. நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடைய எல்லையில்லாத தந்தை ஆவேன் என்று சுயம் தந்தை கூறுகிறார். உங்களுக்கு எல்லையில்லாத ஆஸ்தி அளிக்கிறேன். எனவே இப்பொழுது என்னுடைய ஸ்ரீமத் படி நடவுங்கள். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை எனக்குச் சமானமாக அசரீரியாக ஆக்கி திரும்பி அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளேன். இப்பொழுது ஞானம் மற்றும் யோகத்தினால் உங்களுடைய ஜோதியை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு வேளை ஞானம் மற்றும் யோகத்தில் சரியான முறையில் இருக்கவில்லை என்றால் தர்ம ராஜரிடம் அடி வாங்க வேண்டி வரும். எனவே முதலில் உங்களது விகர்மங்களை சாம்பலாக்குங்கள். இச்சமயத்தில் மனிதர்கள் தாங்கள் சொர்க்கத்தில் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றாலும் கூட இது குறுகிய காலத்தின் சுகம் ஆகும். அவர்களுக்கு எல்லையில்லாத தந்தை ஆஸ்தி கூட கொடுப்பதில்லை. நான் ஏழைப்பங்காளன் ஆவேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். யார் முற்றிலுமே ஏழையாக, பதீதராக, அகலிகைகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை செல்வந்தராக ஆக்கி விடுகிறேன். உங்களிடம் யாராவது பதீதமானவர் வருகிறார் என்றாலும் கூட பின் குறைவான பதவி அடைவார். வெற்றி மாலையில் வர முடியாது. இதுவோ எல்லையில்லாத தந்தையிடம் வியாபாரம் செய்ய வேண்டி உள்ளது. பாபா இதுவோ எல்லாமே மண்ணோடு மண்ணாகப் போகிறது. எனவே நாங்கள் உங்கள் மீது சமர்ப்பணம் ஆகிறோம். இவை எல்லாவற்றையும் நீங்கள் எடுத்து கொள்ளுங்கள். எங்களை சொர்க்கத்திற்கு அதிபதியாக ஆக்கி விடுங்கள். நானோ வள்ளல் ஆவேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். இந்த ராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்வதில் அல்லது உலகின் அதிபதி ஆவதில் எந்த செலவும் இல்லை. அங்கு பாருங்கள், யுத்தத்திற்காக எவ்வளவு செலவு ஆகிறது. இங்கோ உங்களுக்கு என்ன செலவு உள்ளது? ஏனெனில் எந்த ஒரு ஆயுதம், கருவிகள் ஒன்றும் கிடையாது. யோக பலத்தினால் உலகத்தின் அதிபதி ஆகிறீர்கள். அந்த ஜனங்கள் புஜபலத்தினால் இவ்வளவு சண்டையிடுகிறார்கள் - பிறகும் உலகின் அதிபதி ஆக முடியாது. நாடகத்தில் அவர்களுடைய பாகமே இல்லை. உண்மையிலும் உண்மையான இராஜயோகத்தை எல்லையில்லாத தந்தை தான் கற்பிக்கிறார். இராஜயோகத்தினால் பரமபிதா பரமாத்மா சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை செய்திருந்தார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சங்கமயுகத்தில் படித்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் மற்றும் படிப்பிற்கு ஏற்பவே வரிசைக் கிரமமாக பதவி கிடைக்கும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. **தந்தைக்குச் சமானமாக பணிவினுடைய குணத்தை தாரணை செய்ய வேண்டும். யாரையுமே முள் போல குத்தக் கூடாது. மலராக ஆகி நறுமணம் அளிக்க வேண்டும்.**
2. **நேர்மையின் குணத்தை தாரணை செய்து சர்ஜனிடமிருந்து எந்த விஷயத்தையும் மறைக்கக் கூடாது. எப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையிலும் படிப்பை விடக் கூடாது. கட்டளைப்படி நடப்பவர் ஆக வேண்டும்.**

வரதானம்: ஒருவரின் நினைவில் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி மன்மனாபவ ஆகி இருக்கும் எவரெடி சம்பூர்ணம் ஆகுக!

ஒவ்வொரு நேரமும் எவரெடியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். எந்த ஒரு நேரத்திலும் எதாவதொரு நிலைமை வந்து விட்டாலும் கூட சரி, ஆனால் நாங்கள் எவரெடியாக இருப்போம். நாளைக்கே விநாசம் ஆகி விட்டாலும் கூட நாம் தயாராக இருக்கிறோம். எவரெடி என்றால் சம்பூர்ணம். சம்பூர்ணம் ஆக வேண்டும் என்றால் ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாருமில்லை - இந்த ஏற்பாடு வேண்டும். மனம் எப்பொழுதும் ஒருவர் பக்கம் மன்மனாபவ ஆகி இருந்தது என்றால், எவரெடி ஆகி விடுவீர்கள். எவரெடியாக இருந்து சேவை செய்தீர்கள் என்றால் சேவையிலும் சகயோகம் (ஒத்துழைப்பு) கிடைக்கும். வெற்றியும் கிடைக்கும்.

சுலோகன்: தந்தையின் ஆயிரம் மடங்கு உதவிக்கு பாத்திரம் ஆக வேண்டும் என்றால் தைரியம் என்ற அடியை முன்னால் எடுத்து வையுங்கள்.